Curs 3

3 Periferia internă

3.1 Contoarele/ temporizatoarele 0,1

- Microcontrolerul 80C51 dispune de 2 contoare/ temporizatoare implementate cu două numărătoare independente, pe 16 biţi, notate cu TIMER 0 şi TIMER 1;
- TIMER 0 este alcătuit din numărătoarele TH0 şi TL0 iar TIMER 1 este alcătuit din numărătoarele TH1 şi TL1;
- Există 2 surse de tact pentru fiecare din cele două contoare/ temporizatoare;
- Dacă funcţia îndeplinită este cea de temporizator (timer mode) atunci sursa este tactul microcontrolerului, f_{osc} divizat la 12 deci numărătorul va fi incrementat în fiecare ciclu maşină;
- Dacă funcţia îndeplinită este cea de contor (counter mode) atunci sursa este un semnal extern, T0, respectiv T1;
- Ti este testat în fiecare S5P2 a unui ciclu maşină şi un front căzător al acestui semnal va incrementa numărătorul.

- Frontul căzător este detectat dacă într-un ciclu maşină se citeşte valoarea 1 la terminalul Ti şi în ciclul următor se citeşte valoarea 0 la acelaşi terminal Ti; întrucât sunt necesare 2 cicluri maşină (2 internal machine cycles) pentru o detectare, rezultă că frecvenţa maximă de numărare este de 1/24 din frecvenţa tactului;
- Funcţionarea contoarelor TIMER 0 şi TIMER 1 este controlată de 2 registre:
  - TMOD ("Timer Mode Register") cu structura:

GATE C//T M1	MO	GATE	C//T	M1	MO	
--------------	----	------	------	----	----	--

- TMOD.0-1: M0, M1: fixează modul de lucru pentru TIMER 0.
- TMOD.2: C//T: stabileşte sursa tactului pentru numărare:
  - 0: sursa tactului este f_{OSC} divizat la 12, 1: sursa tactului este T0.
- □ TMOD.3: GATE: controlează pornirea şi oprirea numărării:
  - 0: pornirea/ oprirea este controlată de rangul TR0, 1: numărarea este pornită dacă TR0 = /INT0 = 1 şi este oprită dacă TR0 = 0 sau /INT0 = 0.
- TMOD.4-5: idem cu TMOD.0-1 dar pentru TIMER 1.
- TMOD.6: idem cu TMOD.2 dar pentru TIMER 1.
- TMOD.7: idem cu TMOD.3 dar pentru TIMER 1.

TCON ("Timer Control Register"), cu structura:

7

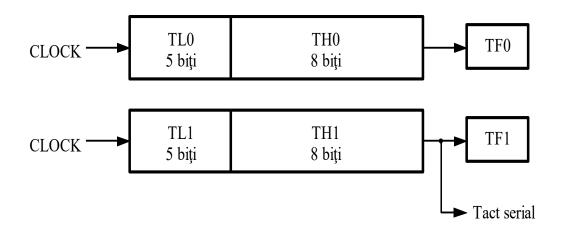
TF	1	TR1	TF0	TR0	IF1	IT1	IF0	ITO
1 ''	1	1111	110	1100	! - !	111	ILU	110

- TCON.0: IT0: stabileşte dacă întreruperea externă care soseşte pe intrarea /INTO va fi luată în considerare pe frontul căzător (1) sau pe nivel (0).
- TCON.1: IE0: indicator pentru întreruperea externă 0; este setat dacă s-a detectat întreruperea externă /INT0; este anulat dacă întreruperea este deservită, atunci când aceasta este luată în considerare pe front, adică IT0 = 1.
- TCON.2-3: idem cu TCON.0-1 dar pentru TIMER 1.
- TCON.4: TR0: rang de control pentru pornirea/ oprirea numărării la TIMER 0: 1 porneşte numărarea iar 0 o opreşte.
- TCON.5: TF0: indicator de depăşire a numărătorului; este poziţionat la depăşirea capacităţii numărătorului provocată de o incrementare din starea FFFH în starea 0000 şi este o sursă pentru cererea de întrerupere de la TIMER 0; este anulat automat atunci când întreruperea este deservită.
- TCON.6-7: idem cu TCON.4-5 dar pentru TIMER 1.

- Controlul numărării este realizat de rangurile TMOD.3 şi TMOD.7,
  GATE, pentru TIMER 0, respectiv TIMER 1;
- Dacă GATE = 0 atunci rangurile TCON.4, TRO, respectiv TCON.6, TR1, vor controla numărarea; dacă TRi = 1, numărarea porneşte iar dacă TRi = 0, numărarea se opreşte;
- Dacă GATE = 1 atunci numărarea porneşte dacă TRi & /INTi = 1 şi se opreşte dacă TRi = 0 sau /INTi = 0; în acest caz controlul numărării poate fi realizat extern, prin /INTi; o aplicaţie este aceea că se pot astfel măsura durate de semnale externe.
- Selectarea tactului este realizată de TMOD.2, respectiv TMOD.6, C//T;
- Dacă C//T = 0 atunci sursa tactului este f_{OSC}/ 12 iar dacă C//T = 1 atunci sursa tactului este un semnal extern aplicat la terminalele T0, respectiv T1.
- Există 4 moduri de lucru pentru TIMER 0 şi 1, selectabile prin rangurile corespunzătoare M1 şi M0.

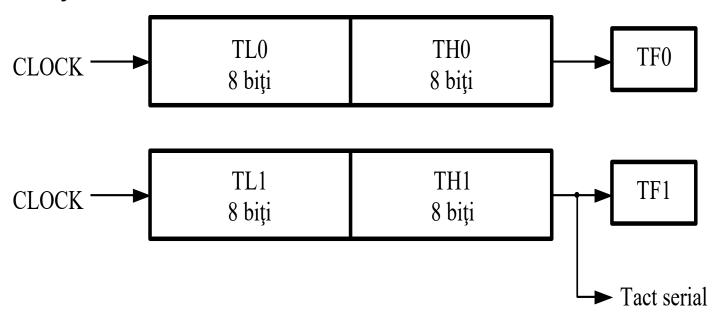
Modul 0:

- TIMER 0 şi 1 sunt configurate ca numărătoare pe 13 biţi; TL0 şi TL1 sunt numărătoare alcătuite din 5 ranguri, cele mai puţin semnificative iar TH0 şi TH1 sunt numărătoare pe 8 biţi; indicatorii de depăşire TF0 şi TF1 sunt poziţionaţi atunci când numărătorul corespunzător conţine valoarea maximă şi este incrementat, anulându-se astfel conţinutul său;
- Semnalul care apare la ieşirea de depăşire a lui TIMER 1 este sursă pentru tactul serial.

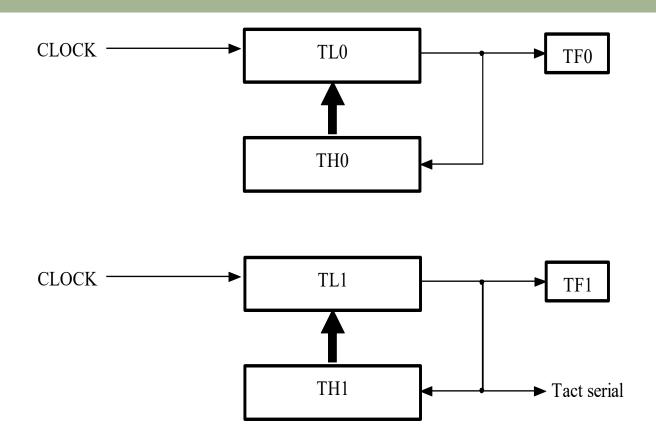
Modul 1:

Este identic cu modul 0, cu excepţia faptului că numărătoarele sunt pe 16 biţi.

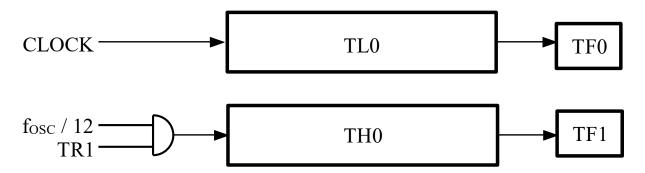
Modul 2:

- TIMER 0 și 1 sunt configurate ca numărătoare pe 8 biţi cu auto-încărcare;
- TL0 şi TL1 sunt folosite ca numărătoare iar TH0 şi TH1 sunt folosite ca registre pentru păstrarea constantei care se va încărca;
- Semnalul de depăşire generat de TL0 sau TL1 va provoca preîncărcarea acestora şi numărarea va continua de la această valoare;
- TH0 şi TH1 sunt încărcate prin program; indicatorii TF0 şi TF1 sunt poziţionaţi de semnalele de depăşire de la numărătoarele TL0, respectiv TL1;
- Semnalul de depăşire generat de numărătorul TL1 este sursă pentru tactul serial;
- □ Figura următoare prezintă pe TIMER 0 și 1 în modul 2:

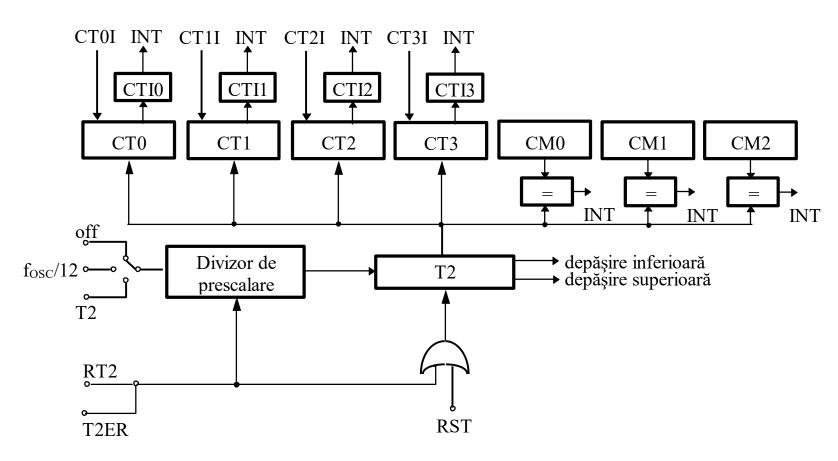

Modul 3:

- Modul poate fi cerut doar pentru TIMER 0; dacă i se cere lui TIMER 1, acesta nu va număra (se obţine acelaşi efect ca şi când TR1 = 0);
- TIMER 0 în modul 3 lucrează ca două numărătoare independente pe 8 biţi; TL0 foloseşte rangurile de control ale lui TIMER 0, adică C//T, GATE, TR0 şi /INT0 şi comandă pe TF0 iar TH0 foloseşte pe TR1 şi comandă pe TF1;
- Modul este util în aplicaţii în care se cere un numărător suplimentar; TIMER 0 furnizează 2 contoare pe 8 biţi iar TIMER 1 poate fi folosit în modurile 0, 1 sau 2 fără a putea, însă, să poziţioneze pe TF1 deci nu va putea să genereze cerere de întrerupere.

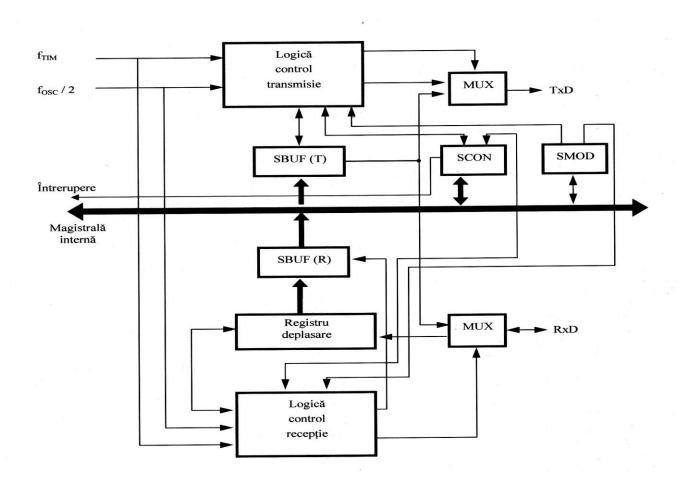

Un exemplu de contor/ temporizator cu facilităţi de captare şi comparare:

3.2 Interfaţa serială

De tip UART; schema bloc este:

Cuprinde:

- logica de control pentru transmisie şi recepţie,
- registrul de control SCON ("Serial Control Register"),
- registrele tampon SBUF ("Serial Buffer Register") şi
- rangul SMOD;
- Registrul SCON conţine biţi de control pentru a specifica modurile de operare, activarea/ dezactivarea recepţiei de date, memorarea celui de-al 9-lea bit de date şi starea interfeţei seriale; fiecare rang poate fi adresat individual.
- Registrul SBUF este tamponul pentru date; deşi îi corespunde o singură adresă, este alcătuit din 2 registre: unul pentru transmisie şi unul pentru recepţie; corespunzător, SBUF poate fi specificat în instrucţiuni ca registru sursă sau ca registru destinaţie; transmisia este anclanşată prin înscrierea datei în SBUF iar la recepţie, data este citită din SBUF.
- Rangul SMOD este rangul 7 din registrul PCON ("Power Control Register") şi are rolul să divizeze cu 2 (SMOD = 1) sau nu (SMOD = 0), rata de transfer.

Structura registrului SCON

7

SM0	SM1	SM2	REN	TB8	RB8	TI	RI

- SCON.0: RI: este un indicator activat de interfaţa serială atunci când a terminat de asamblat un caracter şi îl poate oferi unităţii centrale; împreună cu rangul TI sunt intrări pentru o poartă SAU, a cărei ieşire poate fi folosită ca cerere de întrerupere; ştergerea se face doar prin program;
- SCON.1: TI: indicator activat de interfaţa serială atunci când a terminat de transmis un caracter şi poate primi altul de la unitatea centrală; împreună cu rangul RI constituie intrări pentru o poartă SAU a cărei ieşire poate fi folosită ca cerere de întrerupere; ştergerea se face doar prin program;
- SCON.2: RB8: rang pentru memorarea celui de-al 9-lea bit recepţionat dintr-un caracter pe 11 biţi, folosit în modurile 2 şi 3; în modul 1 va reţine bitul STOP dacă rangul SM2 = 0 iar în modul 0 nu este folosit;
- SCON.3: TB8: rang pentru memorarea celui de-al 9-lea bit de date ce se va transmite într-un caracter pe 11 biţi, folosit în modurile 2 şi 3; este poziţionat prin program.
- SCON.4: REN: trebuie să fie setat pentru ca recepţia să fie activată;

- SCON.5: SM2: validează facilitatea de comunicare în sistem multiprocesor, în modurile 2 sau 3; dacă SM2 = 1, în modurile 2 sau 3 (cu 11 biţi/ caracter) şi al 9-lea bit de date este 1 atunci data recepţionată este acceptată şi este încărcată în SBUF şi RB8 şi indicatorul RI este activat; dacă al 9-lea bit de date este 0, data este ignorată şi SBUF, RB8 şi RI rămân nemodificate; dacă SM2 = 1 în modul 1 (cu 10 biţi/ caracter), se va încărca bitul de STOP în RB8, data este preluată şi indicatorul RI este activat; dacă SM2 = 0, data este acceptată indiferent de valoarea celui de-al 9-lea bit de date sau a bitului de STOP;
- SCON. 6-7: SM1, SM0: setează modul de lucru al interfeţei seriale, conform tab.:

SM0	SM1	Mod	Descriere	Rata de transfer
0	0	0	I/E extins	f _{OSC} / 12
0	1	1	UART cu 10 biţi	variabilă
1	0	2	UART cu 11 biţi	f _{OSC} / 12 sau f _{OSC} / 64
1	1	3	UART cu 11 biţi	variabilă

- Interfaţa serie poate lucra în modurile:
  - I/ E (intrare/ ieşire) extins sau
  - UART;
  - □ În modul I/ E extins, transferul se face sincron cu tactul microcontrolerului;
  - În modul UART se pot transfera caractere pe 10 sau 11 biţi; caracterul pe 11 biţi este alcătuit dintr-un bit de START, 8 biţi de date, un al 9-lea bit programabil şi bitul de STOP;

Modul 0:

- Este modul numit şi l/ E extins în care se transferă date pe 8 biţi, sincronizate cu tactul microcontrolerului;
- Terminalul TxD este folosit doar pentru a genera tactul iar terminalul RxD este folosit pentru a transfera date în ambele sensuri;
- Rata de transfer este: $R = f_{OSC}/12$.

Modul 1:

- Este un mod UART în care se transferă caractere pe 10 biţi: 1 bit de START, 8 biţi de date, primul fiind cel mai puţin semnificativ şi 1 bit de STOP;
- La recepţie, bitul de STOP se încarcă în RB8;
- Rata de transfer este determinată de frecvenţa semnalului de la ieşirea de depăşire a lui TIMER 1, fTIM;
- Dacă TIMER 1 lucrează în modul 0 sau 1 atunci rata de transfer este:

$$R = 2^{SMOD} x f_{TIM} / 32;$$

Dacă TIMER 1 lucrează în modul 2 atunci rata de transfer este:

R =
$$2^{SMOD} x f_{osc} / 32 x 12 x (256 - (TH1)),$$
 (TH1) este constanta de preîncărcare;

- TIMER 1 poate lucra ca şi contor sau ca temporizator şi este necesară dezactivarea întreruperii generată de TF1;
- Transmisia se realizează pe terminalul TxD şi este anclanşată de o scriere în tamponul SBUF iar recepţia se realizează pe terminalul RxD şi este anclanşată la apariţia bitului de START;
- Data se preia din tamponul SBUF;
- □ Încărcarea datei în SBUF, a bitului de STOP în RB8 şi activarea indicatorului RI se realizează doar dacă în momentul respectiv sunt îndeplinite condiţiile:
  - RI = 0 şi
  - SM2 = 0 sau SM2 = 1 şi bitul STOP = 1.
- Dacă vreuna din aceste condiţii nu este îndeplinită atunci data este ignorată şi SBUF, RB8 şi RI rămân nemodificate

Modul 2

- Mod UART cu 11 biţi/ caracter: 1 bit de START, 8 biţi de date, 1 bit programabil şi 1 bit de STOP;
- La transmisie, bitul al 9-lea este TB8 şi poate fi programat iar la recepţie, bitul al 9-lea este încărcat în RB8;
- Rata de transfer este:

$$R = 2^{SMOD} x f_{OSC} / 64;$$

- Transmisia: bit de START, 8 biţi de date, bit 9 (TB8, care poate fi bitul de paritate dacă în prealabil acesta a fost încărcat în TB8), bit de STOP şi activare a indicatorului TI;
- La recepţie, după preluarea bitului de START şi a biţilor de date, este preluat al 9-lea bit, care se încarcă în RB8, apoi este preluat bitul de STOP şi se activează indicatorul RI; preluarea datei, încărcarea celui de-al 9-lea bit în RB8 şi activarea indicatorului RI au loc dacă sunt îndeplinite, la momentul respectiv, condiţiile:
  - RI = 0 şi
  - SM2 = 0 sau SM2 = 1 şi bitul al 9-lea = 1;
- Dacă vreuna din aceste condiţii nu este îndeplinită atunci data este ignorată şi SBUF, RB8 şi RI rămân nemodificate.

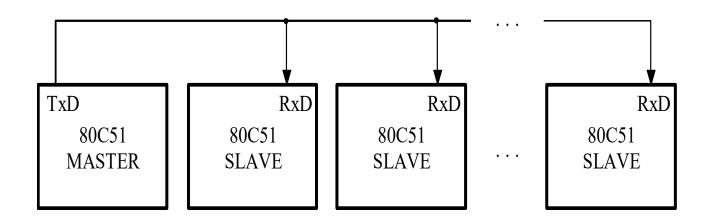
Modul 3

- Mod UART cu 11 biţi/ caracter care diferă de modul 2 doar prin rata de transfer care aici depinde de f_{TIM}; astfel:
  - R = 2^{SMOD} x f_{TIM}/ 32 dacă TIMER 1 lucrează în modul 0 sau 1 și
  - R = 2^{SMOD} x f_{osc} / 32 x 12 x (256 (TH1)) dacă TIMER 1 lucrează în modul 2.
- Ratele de transfer uzuale şi obţinerea lor din TIMER 1:

Rata de transfer	fosc	SMOD		TIM	ER1
	[MHz]		C//T	Mod	Const. de
					preâncărcare
Mod 0: max. 1,67 Mbiţi/ s	20	X	X	X	X
Mod 2: max. 625 Kbiţi/ s	20	1	X	X	X
Mod 1, 3: max104,2 Kbiţi/ s	20	1	0	2	FFH
19,2 Kbiţi/ s	11,059	1	0	2	FDH
9,6 Kbiţi/ s	11,059	0	0	2	FDH
4,8 Kbiţi/ s	11,059	0	0	2	FAH
2,4 Kbiţi/ s	11,059	0	0	2	F4H
1,2 Kbiţi/ s	11,059	0	0	2	E8H
110 biţi/ s	12	0	0	1	D4H
110 biți/ s	6	0	0	2	72H

Aplicaţie:

- Facilitatea de comunicare în sistem multiprocesor: se bazează pe existenţa celui de-al 9-lea bit de date în modurile 2 sau 3;
- Dacă rangul SM2 = 1 şi bitul al 9-lea este 1 atunci data este preluată iar dacă bitul al 9-lea este 0 atunci data este neglijată;
- Fie un sistem multiprocesor, cu un microcontroler master şi mai multe microcontrolere slave;
- Datele vor fi transmise doar de la master la slave.

- În faza iniţială, toate microcontrolerele slave au SM2 = 1 şi aşteaptă să fie selectate;
- Microcontrolerul master emite adresa microcontrolerului slave selectat; adresa diferă de date prin aceea că are rangul al 9-lea, TB8, egal cu 1;
- Toate microcontrolerele slave vor prelua adresa, îşi vor genera întreruperi şi în rutinele de tratare vor verifica propria adresă cu cea sosită de la microcontrolerul master;
- Microcontrolerul slave selectat va modifica SM2 deci doar la acesta va exista SM2
  = 0 iar la toate celelalte microcontrolere slave va exista SM2 = 1; în continuare,
  microcontrolerul master emite datele, cu TB8 = 0;
- Doar acel microcontroler slave care va avea SM2 = 0 va prelua datele iar toate celelalte microcontrolere slave le vor ignora întrucât la acestea SM2 = 1.
- După ce microcontrolerul master a emis toate datele, el va emite un cod de final, predeterminat, care va avea ca efect setarea lui SM2 de către microcontrolerul slave care a fost selectat; în acest fel s-a revenit în starea iniţială în care toate microcontrolerele slave au SM2 = 1 şi aşteaptă să fie selectate.

3.3 Sistemul de întreruperi

- 5 surse pentru întreruperi:
  - 2 întreruperi externe generate la intrările /INT0 şi /INT1 şi
  - 3 întreruperi interne: 2 de la circuitele contoare/ temporizatoare şi una de la întreruperea serială.
- Cererile de întrerupere setează indicatori care sunt ranguri din registrele TCON şi SCON şi care generează, de fapt, întreruperile;
- Astfel întreruperile externe setează indicatorii IE0 (TCON.1) şi IE1 (TCON.3), întreruperile de la contoare setează rangurile TF0 (TCON.5) şi TF1 (TCON.7) iar întreruperea serială setează fie rangul RI (SCON.0) fie rangul TI (SCON.1);
- RI şi TI sunt intrări într-o poartă SAU a cărei ieşire este cererea de întrerupere de la interfaţa serială; pot fi controlaţi şi prin program.
- Dacă se încarcă 1 în unul din aceşti indicatori, efectul va fi acelaşi ca şi cel produs de cererea corespunzătoare hardware.

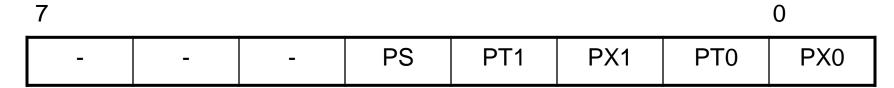
- Dacă există o cerere hardware în aşteptare, care nu a fost încă tratată, ea poate fi anulată prin ştergerea indicatorului corespunzător.
- Întreruperile sunt controlate de 2 registre:
  - IE ("Interrupt Register") şi
  - IP ("Priority Register");
  - Rolul registrului IE este acela de a valida/ invalida întreruperile; pentru a valida o întrerupere, bitul corespunzător trebuie să fie 1 iar pentru a o dezactiva, bitul corespunzător trebuie să fie 0; în plus, există un rang pentru dezactivarea generală a întreruperilor;
  - Rolul registrului IP este acela de a aloca priorităţi;
    - Există 2 nivele de prioritate: scăzut şi ridicat; fiecărei surse i se poate aloca, în mod independent, oricare nivel de prioritate;
    - Fiecărei întreruperi îi corespunde un rang: 1 în rangul respectiv înseamnă prioritate ridicată iar 0 în rangul respectiv înseamnă prioritate scăzută;
    - Dacă apar simultan 2 cereri de întrerupere, de priorităţi diferite, va fi tratată cererea de prioritate mare;
    - Dacă apar simultan 2 sau mai multe cereri de aceeaşi prioritate, microcontrolerul le va lua în considerare într-o ordine prestabilită care este: IE0, TF0, IE1, TF1 şi, ultima, RI + TI;
    - Rutina de tratare a unei întreruperi de prioritate scăzută poate fi întreruptă de o cerere de prioritate ridicată dar nu şi invers; rutina de tratare a unei întreruperi nu poate fi întreruptă de o cerere de aceeaşi prioritate.

Structura registrului IE:

7							0
EA	-	-	ES	ET1	EX1	ET0	EX0

- IE.0: EX0: bit de control pentru întreruperea externă 0.
- IE.1: ET0: bit de control pentru contorul/ temporizatorul 0.
- IE.2: EX1: bit de control pentru întreruperea externă 1.
- IE.3: ET1: bit de control pentru contorul/ temporizatorul 1.
- IE.4: ES: bit de control pentru întreruperea serială.
- IE.7: EA: bit de control general: dacă este 0 atunci o întrerupere nu poate fi tratată; dacă este 1, o întrerupere poate fi tratată dacă bitul de control corespunzător este 1.

Structura registrului IP:

- IP.0: PX0: rang de prioritate pentru întreruperea externă 0.
- IP.1: PT0: rang de prioritate pentru întreruperea de la contorul/ temporizatorul 0.
- IP.2: PX1: rang de prioritate prntru întreruperea externă 1.
- IP.3: PT1: rang de prioritate pentru întreruperea de la contorul/ temporizatorul 1.
- IP.4: PS: rang de prioritate pentru întreruperea serială.

- Întreruperile sunt citite în timpul lui S5P2 al fiecărui ciclu maşină;
- Apoi are loc o testare a ceea ce s-a citit în timpul următorului ciclu maşină;
- Dacă vreunul din indicatorii de întrerupere a fost găsit activ şi dacă întreruperea respectivă este validată atunci sistemul de întreruperi va genera o instrucţiune LCALL ("Long CALL") ADR, unde ADR depinde de tipul întreruperii, conform tab.:

Tip de întrerupere	Adresă
IE0	0003H
TF0	000BH
IE1	0013H
TF1	001BH
RI + TI	0023H

- Instrucţiunea LCALL nu se va genera în una din următoarele situaţii:
  - 1. o întrerupere de prioritate egală sau mai mare este deja în tratare;
  - 2. ciclul curent de testare nu este ultimul ciclu al instrucţiunii curente sau
  - 3. instrucţiunea curentă este RETI sau o instrucţiune ce scrie în registrele IE sau IP.
- Condiţia 2 asigură luarea în considerare a unei cereri de întrerupere doar la sfirşitul unei instrucţiuni iar condiţia 3 asigură luarea în considerare a unei cereri de întrerupere doar după ce se execută încă o instrucţiune după RETI sau după cea care scrie în registrele IE sau IP;
- Dacă există o singură sursă de întrerupere atunci timpul de răspuns este între 3 şi 8 cicluri maşină.
- Instrucţiunea LCALL va depune conţinutul lui PC în stivă şi va încărca PC cu adresa de salt;
- În unele cazuri, are loc ştergerea, prin hardware, a indicatorului ce corespunde întreruperii tratate: indicatorii TF0, TF1 şi IE0, IE1 dar numai dacă întreruperea externă este activă pe front;
- Indicatorul ce corespunde întreruperii seriale trebuie sa fie şters doar prin program.

- Execuţia rutinei de tratare a cererii de întrerupere se încheie la întâlnirea instrucţiunii RETI; încarcă în PC adresa de revenire şi iniţializează sistemul de întreruperi; rutina se poate încheia şi cu instrucţiunea RET dar nu se va iniţializa sistemul de întreruperi;
- Întreruperile externe pot fi programate, prin rangurile IT0, respectiv IT1 din registrul TCON, să fie active pe nivel sau pe front;
- O tranziţie 1 → 0 pe una din intrările /INT0 sau /INT1 va poziţiona indicatorul IE0 sau IE1, dacă întreruperea este validată şi dacă cererea are o durată minimă de 12 perioade de tact pe nivel 1 şi 12 perioade de tact pe nivel 0;
- Această condiţie rezultă din faptul că terminalele /INT0 şi /INT1 sunt citite doar o singură dată în fiecare ciclu maşină;
- Dacă cererea externă este activă pe nivel, ea trebuie să rămână activă până la începerea execuţiei rutinei de tratare, după care trebuie dezactivată înainte de încheierea rutinei pentru a evita o nouă tratare a ei.

Modurile de lucru cu consum redus

- 2 moduri: Idle şi Power Down;
- Utile în aplicaţii în care consumul este un factor critic;
- Instalarea lor se face prin program, acţionând asupra a câte unui rang din registrul PCON ("Power Control Register"):

7							0
SMOD	-	-	-	GF1	GF0	PD	IDL

- PCON.0: IDL: 1 în acest rang instalează modul Idle.
- PCON.1: PD: 1 în acest rang instalează modul Power Down.
- PCON.2, 3: GF0, GF1: ranguri pentru uz general.
- PCON.7: SMOD: utilizat la interfaţa serială.

Modul Idle:

- Microcontrolerul intră în acest mod după activarea, de către o instrucţiune, a rangului IDL;
- Oscilatorul, interfaţa serială, contoarele/ temporizatoarele şi sistemul de întreruperi continuă să funcţioneze dar tactul nu mai ajunge la CPU. Întregul CPU îşi păstrează starea;
- leşirea: prin întrerupere validată sau RST;

Modul Power – Down:

- Este instalat de o instrucţiune ce activează rangul PD;
- Oscilatorul se opreşte, ca urmare starea întregului microcontroler rămâne nemodificată (microcontrolerul "îngheaţă");
- Singura ieşire din acest mod este prin activarea intrării RST;
- În acest mod Vcc poate fi redus la 2 V; trebuie însă avut grijă ca reducerea să se facă după ce microcontrolerul a intrat în modul Power -Down iar activarea lui RST care provoacă ieşirea din modul Power -Down să se facă după ce Vcc a revenit la valoarea de lucru.

3.4 Porturile

- Este resursa direct utilizată în aplicaţiile de timp real, de monitorizare, comandă şi control;
- Microcontrolerul 8051 dispune de 4 porturi bidirectionale, pe 8 biţi, notate cu P0, P1, P2 şi P3;
- Fiecare port are un circuit de intrare, un registru intern notat tot cu P0,
  P1, P2 respectiv P3 şi un etaj de ieşire;
- Porturile sunt de uz general, fiecare rang poate fi programat independent ca intrare sau ieşire şi, în plus, porturile P0, P2 şi P3 au şi funcţiuni alternative;
- Astfel în ciclurile în care se face acces la memoria externă, liniile portului P0 constituie o magistrală multiplexată de adrese/ date, AD0 7, între jumătatea mai puţin semnificativă din magistrala de adrese şi cea de date iar liniile portului P2 vor transfera jumătatea mai semnificativă a magistralei de adrese;

- Atunci când se aduce un cod de instrucţiune din memoria de program externă, liniile porturilor P0 şi P2 vor fi comandate de PC iar atunci când se transferă o dată cu memoria de date externă liniile porturilor P0 şi P2 vor fi comandate de registrul DPTR;
- Dacă adresa datei externe este pe 8 biţi, atunci adresa se obţine pe liniile portului P0 care va fi comandat de registrul R0 sau R1;
- Rangurile portului P3 au funcţiuni specifice individuale conform tab.:

Rang	Funcţia specifică
P3.0	RxD: intrare serială
P3.1	TxD: ieşire serială
P3.2	/INT0: întrerupere externă 0
P3.3	/INT1: întrerupere externă 1
P3.4	T0: intrare de numărare pentru contorul 0
P3.5	T1: intrare de numărare pentru contorul 1
P3.6	/WR: semnal de comandă pentru scrierea în memoria de date externă
P3.7	/RD: semnal de comandă pentru citirea din memoria de date externă

3.5 Modul PWM (Pulse Width Modulator)

- Generează ieşiri modulate în durată;
- Facilitate utilă pentru comanda motoarelor de curent continuu;
- Implementat cu un contor/ temporizator pe 32 biţi cu un divizor intern de 32 biţi;
- Facilitatea PWM poate fi dezactivată;
- Perioada şi durata pot fi programate;
- Se poate genera cerere de întrerupere la generarea duratei prescrise;
- Facilitate de control individual al fronturilor ridicător şi coborâtor; utilă pentru comanda motoarelor de curent continuu multi – fază care cer 3 impulsuri cu posibilitate de poziţionare distinctă a fronturilor ridicător şi coborător ale fiecăruia;
- Posibilitate de a genera:
  - leşire activă la 1 la fiecare început de ciclu;
  - leşire activă la 1 sau la 0 în timpul ciclului;
- Registre care stabilesc durata semnalului activ şi poziţia sa;

Un exemplu de modul PWM:

